

УДК 003. 658.1

**РОЛЬ ТА ЗАВДАННЯ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
У ПОБУДОВІ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ:
ДОСВІД ПОЛЬЩІ**

Вацьковські Казімеж Станіславович,

д. е .н., професор, зав. кафедри інформатичних систем

Варшавського технологічного університету «Варшавська політехніка»

(м. Варшава, Польща),

e-mail: k.wackowski@wip.pw.edu.pl

Гордієнко Лариса Юріївна,

к. е .н., доцент, доцент кафедри державного управління, публічного
адміністрування та регіональної економіки Харківського національного

економічного університеті імені Семена Кузнеця

(в. Харків, Україна),

e-mail: gordienkolarisa@ukr.net

Сучасна держава в умовах кризових явищ, в тому числі під впливом пандемії COVID-19, розробляє заходи, направлені на підвищення конкурентоспроможності, у тому числі за рахунок впровадження інновацій.

Інноваційні процеси, що становлять ядро сучасної економіки відбуваються в певній системі зв'язків підприємства, науково-дослідних установ, громадських організацій, громадської ініціативи та публічного сектору. Зростає роль регіонального та місцевого середовища, в якому доводиться функціонувати підприємству. При цьому, як підкреслюється в [1], акцентується увага на важливості політики публічної влади, яка може і повинна створити сприятливі умови для формування клімату, сприятливого інноваційній діяльності підприємств.

В даний час в Польщі, як було зазначено авторами раніше [2], є понад 190 нормативних актів, в яких відображені питання, що зачіпають в тій чи іншій мірі розвиток інновацій і конкурентоспроможність.

Відповідно Лісабонської Стратегії, прийнятої в 2000 р, саме посилення конкурентоспроможності польської економіки за допомогою розвитку інновацій є предметом інтенсивних досліджень і інтересу з боку держави з точки зору формування політики розвитку [3].

Так, за результатами моніторингу інноваційності польських підприємств, який періодично здійснює Агентство розвитку підприємництва (ПАРП) і Міністерство підприємництва та технології, в 2019 році були виявлені зміни стану інноваційності підприємств в Польщі і фактори, які його формують, серед яких особливу увагу було приділено рівню інноваційної зрілості [4].

Польській досвід у побудові інноваційної економіки свідчить, що для ефективної реалізації такої економічної політики зусилля органів державної влади всіх рівнів повинні бути спрямовані на організацію процесу створення інновацій та створення інституційної інфраструктури, яка має полегшувати цей процес. Тому увага публічної влади має бути зосереджена на центрах підтримка підприємництва та інноваційних процесів.

Для характеристики середовища, сприятливого для інновацій, у Польщі була використана концепція "золотого трикутника", де для нарощування потенціалу до інноваційних зусиль приєднуються партнери з трьох сфер: бізнесу, науки та адміністрації [1].

Представники кожного з них привносять у цей процес конкретні ресурси та можливості, очікуючи взамін відчутних вигод. Так, науково-дослідні інституції вносять знання і нові технології, підготовлений людський капітал, креативне середовище, лабораторії і дослідну інфраструктуру. Ці інституції взамін очікують продаж результатів дослідження, замовлення на послуги та експертизу, фінансування досліджень, працевлаштування випускників.

Органи місцевої та регіональної влади у цей процес вносять ініціативу та координацію діяльності сприяння розвитку, статутне фінансування, публічні закупівлі, програми підтримки, публічні послуги, а взамін ці органи очікують динамізацію процесів розвитку, збільшення податкових надходжень, нових місць праці, поліпшення конкурентної позиції, покращення іміджу регіону.

Бізнес (малі, середні фірми та великі компанії) у цей процес вносять здатність ризикувати, торгові точки, канали дистрибуції, інвестиції, а очікують – нові продукти та технології, кваліфікованої робочої сили, участі у ризику, вдосконалення інфраструктури.

Підтримка підприємницьких та інноваційних процесів з боку публічної влади вимагає наявності професійної інституційної бази. Ключовою ланкою сучасних систем підтримки цих процесів у Польщі є регіональні та місцеві установи (тобто центри інновації та підприємництва), які надають послуги підтримки кінцевим бенефіціарам.

Таким чином, польський досвід побудови інноваційної економіки свідчить про увагу держави до інновацій з метою підвищення рівня конкурентоспроможності національної економіки як на європейському, так і світовому ринку.

Список використаної літератури

1. Nowak M. Współpraca ośrodków innowacji z administracją publiczną / M. Nowak M. Mażewska, S. Mazurkiewicz. – Łódź – Gdańsk – Kielce : PARP, 2011. – 105 s.
2. Вацьковски К.С. Трансформационные изменения инновационной политики в Польше / К. С. Вацьковски, Л. Ю. Гордиенко // Конкурентоспроможність та інновації: проблеми науки та практики : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 16–17 листопада 2017 р., Харків : ФОП Лібуркіна Л. М., 2017. – С. 17–19.
3. Mazurkiewicz A. Kierowanie mechanizmów i struktur wspomagających rozwój innowacji / A. Mazurkiewicz, M. Trzos // Innowacyjność i konkurencyjność mikroprzedsiębiorstw. – Radom : WNITE – PIB, 2008. – S. 13–34.
4. Monitoring innowacyjności polskich przedsiębiorstw. Wyniki II edycji badania. 2019. – W-wa : PARP, 2019. – 180 s.